

mentlig foreligger, og som gaar imod det, som ikke er mit Forslag, men Skattekommissionens. Jeg skal erindre om, at den højtærede Justitsminister og Kultusminister bl. a. vare Medlemmer af Skattekommissionen, og at flere af dette Tings Landbo-repræsentanter vare Medlemmer af den. Derfor forstaaer jeg ikke, at det kan støde paa Modstand at følge Skattekommissionens Forslag. Jeg ved ikke, hvilken Hindring, navnlig i dette Ting, det ærede Medlem sigter til, jeg vilde kunne forstaa, hvis Skattekommissionen havde taget Afstand fra dette Standpunkt, at han saa bøjede sig for Kommissionen, men Skattekommissionen er gaaet med ham, og nu forlader han det og gaar tilbage.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alfred Christensen): Maa jeg kun gøre en lille Bemærkning. Naar det ærede Medlem ser haabløst paa Forslagsstillerens Holdning over for en Forhøjelse af Summen for Kjøbenhavns Vedkommende, maa jeg dertil sige, at jeg er meget sympatetisk stemt for Forhøjelsen, og hvis det ærede Medlem vil stille Ændringsforslag om en Forhøjelse for Kjøbenhavns Vedkommende til 300 Kr., ville Forslagsstillerne med Glæde modtage et saadant Ændringsforslag. Jeg vil anbefale dette Ting at stemme for det og gøre mit Bedste for at gennemføre det.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgkreds (Wiinblad), at der mig bekendt ikke foreligger nogen Aftale mellem Forslagsstillerne og Finansministeren om, at Forslaget netop skal have denne Form. I det hele taget har det undret mig, at høre, saa underlig mellemfornøjet det ærede Medlem er med det foreliggende Lovforslag.

Wiinblad: Jeg skal til den ærede Justitsminister sige, at hvis der ikke foreligger nogen som helst Aftale angaaende de 300 Kr., forstaaer jeg endnu mindre, hvorfor Forslagsstillerne ere gaaede bort fra deres oprindelige Forslag. Hvis der ikke er et eller andet, der har skræmmet dem, forstaaer jeg ikke, hvorfor Forslaget ikke lyder, som da det sidst blev vedtaget af Folketinget, og hvorfor man skal forlade Folketingets Standpunkt, saa at man over for den ubemidlede Befolkning er gaaet tilbage og er bleven mindre rundhaandet end over for det store Hartkorn.

Da ingen yderligere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afløsning af Tienden.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1423 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Da vi sidste Nat sluttede Forhandlingerne om de 4 Skattelovforslag, som vi have drøftet i flere Dage — eller jeg skal maaske i Overensstemmelse med den højtærede Formands Udtalelser sige: da vi tidlig i Morges hørte op med Forhandlingerne om disse 4 Skattelovforslag, faldt der fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) nogle Udtalelser, hvorved han, uden at sigte til noget bestemt, kom til at knytte en vis Forbindelse mellem de 4 nu behandlede Skattelovforslag og det Forslag om Afløsning af Tienden, som vi nu skulle beskæftige os med, idet han søgte at bevise, at de Forandringer, som vare foretagne i Skattelovforslagene, og som vi alle kende, havde ført med sig, at kjøbenhavnske Skatteborgere kom af med $\frac{1}{2}$ Million Kr. mere end efter de Forslag, som blev vedtagne her og oversendte til Landstinget, og at man kunde sige, at denne halve Million skulde Kjøbenhavns Kommune eller Kjøbenhavns Skatteborgere give som deres Del af Tiendegaven. Det ærede Medlem kunde med samme Ret have sagt, at den Forøgelse af Statskassens Udgifter, som er en Følge af, at vi ikke kom af med de vestindiske Øer f. Eks., have vi nu søgt at dække Statskassen for, idet kjøbenhavnske Skatteborgere skulde betale $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere i Skat aarlig, hvilket svarer til det, som antagelig vil gaa med i Tilskud til de vestindiske Øer, hvis vi fremdeles skulde beholde dem. Det ærede Medlem kunde med større Ret have nævnt specielt dette, for det er under Forhandlingerne fremhævet som en af Grundene, ja endog som en af de meget væsentlige Grunde til, at det skulde være nødvendigt at forlade det